BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-596-9/26
Mostar, 16.07.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, u Vijeću I sastavljenom od članova Josipa Dragića kao predsjednik vijeća, Amara Hadžiomerovića i Samira Šehovića kao članova vijeća rješavajući po žalbi Grupe ponuđača Etiris d.o.o. Mostar, Ibusiness d.o.o. Istočno Sarajevo I Neos d.o.o. Mostar od 03.04.2026. godine, zastupan po punomoćniku Odvjetničko društvo Rozić d.o.o. Mostar, izjavljenoj na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 06-628-19/25 od 23.03.2026. godine, u postupku javne nabavke: „Nabavka i isporuka rasvjetne opreme (LED svjetiljke) za potrebe JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla", ugovornog organa JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla, na osnovu člana 93. stav (8), člana 104. i člana 111. stav (l) tačka d) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", br. 39/14, 59/22 i 50/24) i članu 230. stav (2) („Službeni glasnik BiH", br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici održanoj 16.07.2026. godine, donio je

R J E Š E N J E

1. Žalba se usvaja.
2. Poništava se Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 06-628-19/25 od 23.03.2026. godine, u postupku javne nabavke: „Nabavka i isporuka rasvjetne opreme (LED svjetiljke) za potrebe JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla", ugovornog organa JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla, te se predmet vraća ugovornom organu na ponovni postupak.
3. Usvaja se zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe po punomoćniku Odvjetničko društvo Rozić d.o.o. Mostar u iznosu od 950,62 KM, dok se u preostalom dijelu odbija zbog neosnovanosti, te se obvezuje ugovorni organ da izvrši uplatu dosuđenog iznosa punomoćniku žalitelja u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
4. Usvaja se zahtjev za povrat uplaćane administrativne takse u iznosu od 100,00 KM, te se obvezuje ugovorni organ da žalitelju izvrši povrat uplaćene administrativne takse u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
5. O povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, ovaj organ donijet će posebno rješenje.

Obrazloženje

JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla (u daljem tekstu: **Ugovorni organ**) je pokrenuo Otvoreni postupak javne nabavke roba: „Nabavka i isporuka rasvjetne opreme (LED svjetiljke) za potrebe JKP "Saobraćaj i komunikacije-Tuzla" d.o.o. Tuzla", za koju je obavještenje o nabavci broj: 1258-1-1-522-3-45/25 objavljena na Portalu javnih nabavki dana 16.12.2025. godine.

Nakon provedenog postupka, ugovorni organ je donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 06-628-19/25 od 23.03.2026. godine, na koju je ponuđač Etiris d.o.o. Mostar od 03.04.2026. godine, zastupan po punomoćniku Odvjetničko društvo Rozić d.o.o. Mostar (u daljnjem tekstu: žalitelj) izjavio žalbu, a koju je Ugovorni organ postupajući u skladu s članom 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama proslijedio ovom organu, kod koga je zaprimljena dana 09.04.2026.godine.

Žalitelj u žalbi navodi:

I. RAZLOZI ŽALBE

Žalbu ulažemo zbog:
-pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja;
-zloupotrebe i grubog kršenja odredbi Zakona o javnim nabavkama;
-povrede načela jednakog tretmana ponuđača (član 3. ZJN);
-povrede načela transparentnosti (član 3. tačka b) ZJN);
-pogrešne primjene materijalnog prava.

Odlukom na koju ulažemo žalbu došlo je do nezakonitog odbacivanja naše ponude, te nezakonite ocjene ponuda drugih učesnika u postupku, čime je ugrožena pravična i otvorena konkurencija i načelo jednakog tretmana.

II. NEZAKONITO ODBACIVANJE PONUDE GRUPE PONUĐAČA ETIRIS /IBUSINESS/NEOS

Kao jedini razlog odbacivanja ponude grupe ponuđača ETIRIS d.o.o. Mostar / I BUSINESS d.o.o. Istočno Sarajevo / NEOS d.o.o. Mostar, ugovorni organ je u Odluci i Zapisniku komisije broj 06-628-17/25 od 13.02.2026. godine naveo da ponuda „nije u skladu sa uslovima u tenderskoj dokumentaciji a koji se tiču čvrstog uveza ponude. Naime, ponuda nije osigurana jamstvenikom, kako bi se onemogućilo naknadno vađenje ili umetanje listova." Takav zaključak ugovornog organa je činjenično netačan i pravno neodrživ, jer je naša ponuda faktički i pravno bila osigurana jamstvenikom, uz potpuno očuvan integritet ponude.

Žalitelj ističe da je originalna ponuda fizički uvezana jamstvenikom, pri čemu su krajevi jamstvenika pričvršćeni na prvoj strani ponude zaštitnim naljepnicama. Korištene naljepnice su zaštitne vrste, tzv. tamper-evident, izrađene od materijala koji se prilikom pokušaja skidanja ili uklanjanja vidno oštećuje, zbog čega ih je nemoguće skinuti, premjestiti ili ponovo zalijepiti bez jasnih tragova mehaničkog oštećenja naljepnice ili konca jamstvenika. Time je onemogućeno svako naknadno izvlačenje, popuštanje ili ponovno provlačenje jamstvenika, pa je integritet uveza u potpunosti zaštićen. Dodatno, uz fizičku ponudu dostavljena je i skenirana verzija originalne ponude na CD-u, sa istovjetnim sadržajem, numeracijom, potpisima i pečatima, što predstavlja dodatni mehanizam provjere autentičnosti i neizmjenjivosti sadržaja ponude.

2.Mjerodavne odredbe Zakona, Uputstva i tenderske dokumentacije

Član 58. stav (2) Zakona o javnim nabavkama propisuje da ponuda mora biti čvrsto uvezana i sve strane ponude numerirane. Član 8. stavovi (1) do (3) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda dodatno propisuju da se ponuda čvrsto uvezuje na način da se onemogući naknadno vađenje ili umetanje listova. Iz tih propisa proizlazi da je odlučujući kriterij zaštita integriteta ponude, odnosno sprečavanje naknadne manipulacije njenim sadržajem.

Upravo taj kriterij je u konkretnom slučaju u potpunosti ispunjen.

Ista logika preuzeta je i u tački 4.1 tenderske dokumentacije, gdje je ugovorni organ propisao da se ponuda čvrsto uvezuje na način da se onemogući naknadno vađenje ili umetanje listova, te da se pod čvrstim uvezom, u skladu sa stavom Agencije za javne nabavke BiH, podrazumijeva ponuda ukoričena u knjigu ili ponuda na drugi način uvezana u cjelinu i osigurana jamstvenikom čija su oba kraja na prvoj ili posljednjoj strani pričvršćena naljepnicom ovjerenom pečatom ponuđača, a u svrhu izbjegavanja manipulisanja stranicama ponude. Tenderska dokumentacija dalje izričito navodi da ugovorni organ prihvata svaki način uvezivanja ponuda koji onemogućava naknadno vađenje ili umetanje listova, što potvrđuje da je mjerodavan funkcionalni, a ne pretjerano formalistički kriterij.

3. Pogrešno utvrđeno činjenično stanje od strane ugovornog organa

U konkretnom slučaju komisija nije utvrdila da je ponuda žalitelja nepropisno ili djelimično osigurana jamstvenikom, nego da jamstvenik uopće ne postoji. Upravo je to ključna činjenična greška ugovornog organa. Jamstvenik postoji, fizički je provučen kroz ponudu, a krajevi su osigurani naljepnicama, zbog čega je onemogućena manipulacija listovima bez vidljivog oštećenja. Stoga je ugovorni organ donio odluku na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, što je rezultiralo pogrešnom primjenom Zakona, podzakonskih akata i tenderske dokumentacije prilikom ocjene pravilnosti naše ponude.

Posebno je važno istaći da iz analitičkog prikaza traženih i dostavljenih dokumenata proizlazi da je komisija za sve ostale elemente ponude žalitelja dala pozitivan nalaz, te da se jedini negativan zaključak odnosi upravo na navodno nepostojanje jamstvenika. Time je dodatno jasno da se odbacivanje naše ponude zasniva isključivo na jednom pogrešno utvrđenom činjeničnom osnovu.

4. Sudska praksa Suda BiH, praksa URŽ BiH i stav Agencije za javne nabavke BiH

Ovaj žalbeni osnov snažno je potkrijepljen praksom Suda Bosne i Hercegovine, praksom Ureda za razmatranje žalbi BiH i stavom Agencije za javne nabavke BiH.

U presudi Suda BiH broj S1 3 U 047280 24 U od 18.11.2025. godine zauzet je stav da je smisao odredbe člana 58. stav (2) ZJN zaštita integriteta ponude, odnosno onemogućavanje naknadnog vađenja i umetanja listova, te da se prema stavu Agencije za javne nabavke BiH pod čvrstim uvezom podrazumijeva ponuda uvezana u knjigu ili ponuda osigurana jamstvenikom. Taj stav je naročito važan jer potvrđuje da svrha propisa nije formalizam radi formalizma, nego zaštita integriteta i autentičnosti ponude.

U istom pravcu idu i druge presude Suda BiH koje žalitelj predlaže kao dokaz, i to: S1 3 U 031787 19 U, S1 3 U 032081 19 U, S1 3 U 028810 18 U i S1 3 U 047280 24 U, kao i rješenje odnosno zaključci URŽ-a: JN2-03-07-1-2350-7/20 i JN2-02-07-1-320-A26, koji potvrđuju da formalni nedostaci u vezi sa uvezom ne mogu biti razlog za odbacivanje ponude ukoliko je njen integritet faktički očuvan, te da ugovorni organ mora primjenjivati jednak standard prema svim ponuđačima.

Također, sam ugovorni organ je u tački 4.1 tenderske dokumentacije preuzeo stav Agencije za javne nabavke BiH o tome šta se smatra čvrstim uvezom. Dakle, ugovorni organ je bio dužan tu odredbu tumačiti u skladu sa njenim smislom i svrhom, a ne uvoditi stroži standard od onoga koji je sam propisao. Komisija je, međutim, postupila upravo suprotno: umjesto da cijeni da li je manipulacija listovima objektivno onemogućena, ona je ponudu žalitelja odbacila iako je njena cjelovitost faktički osigurana. Takvo postupanje predstavlja pretjerani formalizam i nezakonitu diskreciju ugovornog organa.

5. Načelo razmjernosti i zabrana pretjeranog formalizma

Čvrst uvez ponude je procesni i formalni zahtjev koji služi zaštiti fizičkog integriteta ponude. Kada je integritet ponude stvarno sačuvan, kao u konkretnom slučaju, odbacivanje ponude isključivo zbog navodno nepostojećeg formalnog nedostatka predstavlja pretjerani formalizam koji je suprotan načelu razmjernosti, načelu jednakog tretmana i načelu efikasnosti postupka javne nabavke iz člana 3. ZJN. U tom smislu, praksa koju si već naveo iz svojih nacrta pravilno ide u smjeru da se formalni zahtjev ne smije pretvoriti u instrument neopravdanog isključenja ponuđača kada je njegova svrha očito ostvarena.

6.Zaključak

Slijedom svega navedenog, nesporno je da ponuda žalitelja ispunjava zahtjeve iz spornog dijela tenderske dokumentacije koji se odnose na čvrst uvez ponude. Jamstvenik postoji, ponuda je fizički osigurana, sve stranice su numerirane, a identična skenirana verzija dodatno potvrđuje autentičnost i neizmjenjivost sadržaja. Stoga je zaključak ugovornog organa da je ponuda žalitelja nepravilna zasnovan na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni Zakona, Uputstva i tenderske dokumentacije. Zbog toga je odluku u ovom dijelu potrebno poništiti, a ponudu žalitelja ocijeniti kao pravilnu i prihvatljivu.

Dokaz: Uvid u originalnu ponudu grupe ponuđača ETIRIS / IBUSINESS / NEOS; fotografije stranice ponude s vidljivim jamstvenikom

II.a) NEZAKONITO PRIHVATANJE PONUDE GRUPE PONUDJAČA TUZEX d.o.o. Tuzla - TIMING d.o.o. Tuzla;

Nakon zaprimanja Odluke, izvršili smo uvid u ponude ostalih ponuđača i utvrdili više bitnih nedostataka zbog kojih su te ponude morale biti odbačene. Ugovorni organ je povrijedio član 54. stav (2), član 68. stav (1), te član 102. stavove (2) i (3) Zakona o javnim nabavkama.

U nastavku ćemo detaljno dokazati sve navedene povrede, uz navođenje relevantnih činjenica, standarda, certifikata i zakonskih odredbi, i dostavljanje mjerodavnih dokaza na osnovu kojih je jasno da predmetni ponuđač nije ispunio obavezne tehničke i zakonske uslove, te da su dostavljeni dokazi nevažeći, povučeni i pravno neprihvatljivi.

A. Nevažeći certifikati i standardi — ponudjač TUZEX d.o.o. Tuzla

U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ je pod tackom 3.4.2 Dokazi vezano za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača stav b) zahtjevao dostavljanje sledecih dokaza :
b) Original ili ovjerenu fotokopiju ili fotokopiju važećeg certifikata kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard:
- BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent.

U slučaju dostavljanja ekvivalentnog certifikata zahtijevanom certifikatu potrebno je dostaviti certifikat koji potvrđuje ispitivanje performansi svjetiljki odnosno ispitivanje nominalne ulazne snage, nominalnog svjetlosnog fluksa, nominalne efikasnosti LED modula (LED svjetiljki), raspodjela nominalnog inteziteta svjetlosti, nominalne korelirane temperature boje, nominalnog faktora uzvrata boje(CRI), temperature okoline povezane s performansama svjetiljki, nominalnog životnog vijeka, nazivne vrijednosti naglog kvarau skladu sa BAS EN 62717 izdat od strane Evropskog odbora za elektrotehničku standardizaciju.

Zahtjev iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije predstavlja uslov tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača u smislu člana 49. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Kako je ugovorni organ taj uslov izričito i precizno definisao u tenderskoj dokumentaciji, njegova ocjena vrši se i u skladu sa članom 48. stav (7) ZJN BiH. Nadalje, budući da se zahtjev odnosi na standard BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent, pravna ocjena važenja i usklađenosti tog standarda vrši se i prema članu 54. stav (2) ZJN BiH, koji propisuje da se tehničke specifikacije određuju pozivanjem, prije svega, na bosanskohercegovačke standarde kojima se preuzimaju evropski standardi, a zatim na evropske standarde i druga evropska tijela za standardizaciju. Slijedom toga, u konkretnom slučaju prvo je mjerodavan Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH), koji vodi BAS EN IEC 62722-2-1:2024 kao važeći standard, a zatim i CENELEC, koji vodi EN 62722-2-1:2016 kao povučen standard, zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023.

A.I. Činjenično stanje utvrđeno uvidom u ponudu grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla

Uvidom u ponudu grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla /TIMING d.o.o. Tuzla utvrđeno je da je navedeni ponuđač, radi dokazivanja ispunjenosti uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, dostavio na strani 79 ponude ENEC certifikat broj 0180/ENEC/18/M1, te na strani 83 ponude ENEC+ certifikat broj 0010/ENEC+/18/M1.

Iz dostavljenog ENEC+ certifikata broj 0010/ENEC+/18/M1 jasno proizlazi da je isti zasnovan na standardu EPRS 003:2018-05 based on EN 62722-2-1:2016, odnosno na standardu EN 62722-2-1:2016. Istovremeno, iz dostavljenog ENEC certifikata broj 0180/ENEC/18/M1 proizlazi

izričita klauzula da je predmetna licenca izdata 26.07.2019. godine i da ističe nakon povlačenja bilo kojeg od gore navedenih standarda.

Dakle, iz samih dokumenata dostavljenih u ponudi izabranog ponuđača proizlazi da su dostavljeni certifikati direktno vezani za standard EN 62722-2-1:2016, te da njihovo važenje zavisi od važenja tog standarda. Kako je kasnije detaljno obrazloženo i dokazano službenim ispisima i službenim odgovorima nadležnih tijela, standard EN 62722-2-1:2016 je povučen i zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023, zbog čega dostavljeni certifikati nisu mogli predstavljati važeći dokaz ispunjenja uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije u trenutku donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Posebno ističemo da ovlašteno certifikaciono tijelo koje je izdalo navedene certifikate, odnosno ITE PREDOM Division - Centrum Badah i Certyfikacji, Krakowiakow 53, 02-255 Warszawa, Poljska, jeste isto tijelo koje je izdalo i ranije dostavljene certifikate broj 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M1 za modele BRP101 i BRP102, što je vidljivo iz samih certifikata dostavljenih u ponudi grupe ponuđača TUZEX / TIMING.

Upravo to isto ovlašteno certifikaciono tijelo je u svom službenom email odgovoru potvrdilo da navedeni raniji certifikati više nisu važeći, te da su za predmetne svjetiljke važeći novi certifikati broj 0378/ENEC/24/M1 i 0170/ENEC+/26, zasnovani na važećem standardu EN 62722-2-1:2023. Time je otklonjena svaka eventualna sumnja u pogledu pravne i tehničke relevantnosti dostavljenih dokaza, jer potvrda o nevaženju ranijih licenci i važenju novih licenci dolazi upravo od njihovog izvornog izdavaoca.

Slijedom navedenog, već iz samog uvida u ponudu grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla proizlazi da dostavljeni certifikati nisu podobni da dokažu ispunjenje zahtjeva iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, jer se zasnivaju na standardu koji je povučen, a njihovo važenje je bilo uslovljeno upravo važenjem tog standarda.

A.2. Dokaz 1 - Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH)

Na službenoj stranici Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH) jasno je vidljivo da je trenutno važeći bosanskohercegovački standard za predmetne LED svjetiljke BAS EN IEC 62722-2-1:2024, te da isti zamjenjuje BAS EN 62722-2-1:2017. Također je navedeno da je izvorni dokument za taj standard EN IEC 62722-2-1:2023, identičan evropskom standardu. Time je nedvosmisleno potvrđeno da se u Bosni i Hercegovini kao važeći standard više ne primjenjuje raniji standard na kojem su zasnovani certifikati dostavljeni u ponudi grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla /TIMING d.o.o. Tuzla.

Slijedom toga, iz zvanične evidencije mjerodavne institucije za standardizaciju u Bosni i Hercegovini proizlazi da je standard na koji se pozivaju ranije dostavljeni certifikati prevaziđen i zamijenjen novim važećim standardom. To znači da dostavljeni certifikati, zasnovani na ranijem standardu EN 62722-2-1:2016, nisu mogli predstavljati važeći dokaz ispunjenja uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije u trenutku donošenja odluke.

DOKAZ: Ispis službene web stranice Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH) za standard BAS EN IEC 62722-2-1:2024.

A.3. Dokaz 2 - Evropski komitet za elektrotehničku standardizaciju (CENELEC)

Na službenoj stranici CENELEC-a za standard EN 62722-2-1:2016 jasno je naznačeno da je status tog standarda Withdrawn, te da je isti superseded by EN IEC 62722-2-1:2023. Time je potvrđeno da standard EN 62722-2-1:2016, na kojem su zasnovani certifikati dostavljeni u ponudi izabranog ponuđača, više nije važeći evropski standard, nego povučeni standard zamijenjen novim standardom EN IEC 62722-2-1:2023.

Ovaj dokaz je naročito važan jer tenderska dokumentacija u tački 3.4.2(b) upućuje upravo na dokazivanje ispunjenosti standarda BAS EN 62722-2-1 ili ekvivalenta, a bosanskohercegovački standard u ovom slučaju predstavlja preuzimanje evropskog standarda. Kada CENELEC, kao mjerodavno evropsko tijelo za elektrotehničku standardizaciju, izričito potvrđuje da je standard EN 62722-2-1:2016 povučen i zamijenjen, onda certifikat zasnovan na takvom povučenom standardu ne može imati kvalitet važećeg certifikata u smislu tenderske dokumentacije.

DOKAZ:
Službeni email odgovor CENELEC-a;
Ispis službene CENELEC web stranice za standard EN 62722-2-1:2016 sa statusom Withdrawn(povucen) i oznakom da je zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023.).

A.4. Dokaz 3 - Službena ENEC evidencija o novom važećem certifikatu

Na službenoj ENEC stranici objavljen je novi važeći ENEC+ certifikat broj 0170/ENEC+/26, izdat dana 02.02.2026. godine, za proizvode Coreline Malaga BRP101 i BRP102, pri čemu je jasno navedeno da je isti zasnovan na standardu EPRS 003:2025-04 based on EN 62722-2-1:2023. Uz to je naveden i odgovarajući ENEC Mark Licence broj 0378/ENEC/24/M1 kao pridružena sigurnosna licenca.

Ovaj dokaz je od presudnog značaja jer potvrđuje da za iste modele svjetiljki BRP101 i BRP102 postoje novi, važeći certifikati zasnovani na novom važećem standardu EN 62722-2- 1:2023, što dodatno potvrđuje da ranije dostavljeni certifikati broj 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M1, zasnovani na standardu EN 62722-2-1:2016, nisu mogli predstavljati važeći dokaz ispunjenja uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije u trenutku donošenja odluke.

Drugim riječima, službena ENEC evidencija ne samo da potvrđuje postojanje novog važećeg certifikata, nego i jasno pokazuje da je sistem certificiranja za predmetne modele svjetiljki prešao na novi standard EN 62722-2-1:2023, čime je dodatno potvrđena neupotrebljivost ranije dostavljenih certifikata kao važećeg dokaza u predmetnom postupku javne nabavke.

DOKAZ: Ispis službene ENEC web stranice za certifikat broj 0170/ENEC+/26.

A.5. Dokaz 4 - Službeni email odgovor ovlaštenog certifikacronog tijela ITE PREDOM División

Posebno ističemo da potvrda o nevaženju ranije dostavljenih certifikata ne dolazi od trećeg lica niti od žalitelja, nego upravo od istog ovlaštenog certifikacionog tijela koje je te certifikate i izdalo, odnosno od ITE PREDOM División - Centrum Badán i Certyfikacji, Krakowiaków 53, 02-255 Warszawa, Poljska. To je vidljivo i iz samih licenci broj 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M1, dostavljenih u ponudi grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, na kojima je ITE PREDOM División naveden kao izdavalac certifikata za modele BRP101i BRP102.

U svom službenom email odgovoru isto to ovlašteno certifikaciono tijelo izričito je potvrdilo da certifikati broj 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M1 više nisu važeći, te da su za predmetne svjetiljke BRP101 i BRP102 važeći novi certifikati broj 0378/ENEC/24/M1 i 0170/ENEC+/26, zasnovani na važećem standardu EN 62722-2-1:2023. Time je otklonjena svaka eventualna sumnja u pogledu pravne i tehničke relevantnosti dostavljenih dokaza, jer potvrda o nevaženju ranijih licenci i važenju novih licenci dolazi upravo od njihovog izvornog izdavaoca.
Ovaj dokaz ima naročitu dokaznu snagu, jer ne predstavlja mišljenje žalitelja niti slobodnu interpretaciju standarda, već službenu potvrdu istog certifikacionog tijela koje je izdalo i ranije dostavljene certifikate i nove važeće certifikate za iste modele svjetiljki. Iz tog razloga nema nikakve sumnje da ranije dostavljeni certifikati nisu mogli predstavljati važeći dokaz ispunjenja uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije u trenutku donošenja osporene odluke.

DOKAZ:

Službeni email odgovor ovlaštenog certifikacionog tijela ITE PREDOM Division o važećim certifikatima broj 0378/ENEC/24/M1 i 0170/ENEC+/26 za modele BRP101 i BRP102.

Zaključak A

Na osnovu svega navedenog, nesporno je da grupa ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla nije dokazala ispunjenje uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, jer uz ponudu nije dostavila važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava zahtijevani standard BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent. Uvidom u samu ponudu utvrđeno je da su dostavljeni certifikati broj 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M1 zasnovani na standardu EN 62722-2-1:2016, dok iz službenih ispisa ISBIH i CENELEC-a proizlazi da je taj standard povučen i zamijenjen novim važećim standardom EN IEC 62722-2-1:2023, odnosno BAS EN IEC 62722-2-1:2024. Dodatno, službena ENEC evidencija i službeni odgovor ovlaštenog certifikacionog tijela ITE PREDOM Division, koje je izdalo i ranije i nove certifikate za modele BRP101 i BRP102, potvrđuju da su za predmetne svjetiljke važeći novi certifikati broj 0378/ENEC/24/M1 i 0170/ENEC+/26, a ne ranije dostavljeni certifikati iz ponude izabranog ponuđača. Slijedom toga, ponuda grupe ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla morala je biti odbačena kao neprihvatljiva.

Osim svega navedenog, posebno ističemo da je ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji naveo standard BAS EN 62722-2-1 bez navođenja godine izdanja standarda. Na taj način ugovorni organ nije vezao tehnički zahtjev za određeno historijsko izdanje standarda, nego za važeći standard tog oznaknog niza u trenutku ocjene ispunjenosti uslova. Takav zahtjev mora se tumačiti u skladu sa članom 54. stav (2) ZJN BiH, prema kojem se tehničke specifikacije određuju

pozivanjem, prije svega, na bosanskohercegovačke standarde kojima se preuzimaju evropski standardi, a zatim na evropske standarde i druga evropska tijela za standardizaciju. Slijedom toga, u konkretnom slučaju najprije je mjerodavan Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH), koji vodi BAS EN IEC 62722-2-1:2024 kao važeći standard, a zatim i CENELEC, koji vodi EN 62722-2-1:2016 kao povučen standard, zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023.

Stoga je ponuđač bio dužan dostaviti certifikat koji u trenutku donošenja odluke predstavlja važeći dokaz usklađenosti sa traženim standardom, a ne certifikat zasnovan na ranijem standardu koji je u međuvremenu povučen. U konkretnom slučaju posljednja važeća verzija standarda jeste BAS EN IEC 62722-2-1:2024, odnosno EN IEC 62722-2- 1:2023, zbog čega certifikati zasnovani na EN 62722-2-1:2016 nisu mogli predstavljati važeći dokaz ispunjenja uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije.

III. NEZAKONITO PRIHVATANJE PONUDE PONUĐAČA NEXEN d.o.o. Banja Luka B. Nevažeći certifikati i standardi - ponuđač NEXEN d.o.o. Banja Luka

Uvidom u ponudu ponuđača NEXEN d.o.o. Banja Luka utvrđeno je da je navedeni ponuđač, radi dokazivanja ispunjenosti uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, na stranici 48 ponude dostavio certifikat zasnovan na standardu EN 62722-2-1:2016. Kako je već obrazloženo u dijelu žalbe koji se odnosi na ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, standard EN 62722-2-1:2016 je u međuvremenu povučen i zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023, dok Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine vodi BAS EN IEC 62722-2-1:2024 kao važeći bosanskohercegovački standard koji zamjenjuje prethodni standard iz iste oznake.

Zahtjev iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije predstavlja uslov tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača. Kako je ugovorni organ izričito zahtijevao dostavljanje važećeg certifikata, ponuđač NEXEN d.o.o. Banja Luka bio je dužan dostaviti certifikat koji u trenutku donošenja odluke predstavlja važeći dokaz usklađenosti sa traženim standardom, a ne certifikat zasnovan na ranijem standardu koji je u međuvremenu povučen.

Iz tog razloga, sva obrazloženja i svi dokazi navedeni u prethodnom dijelu žalbe za ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, a koji se odnose na:
važeći standard BAS EN IEC 62722-2-1:2024, povlačenje standarda EN 62722-2-1:2016, zamjenu novim standardom EN IEC 62722-2-1:2023,
te obavezu dostavljanja važećeg certifikata u smislu tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, u cijelosti se odnose i na ponudu ponuđača NEXEN d.o.o. Banja Luka.

Slijedom navedenog, ponuđač NEXEN d.o.o. Banja Luka nije dokazao ispunjenje uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, jer je dostavio certifikat zasnovan na povučenom standardu EN 62722-2-1:2016, koji nije mogao predstavljati važeći dokaz usklađenosti u trenutku donošenja osporene odluke. Zbog toga je i ova ponuda morala biti odbačena kao neprihvatljiva.

IV. NEZAKONITO PRIHVATANJE PONUDE GRUPE PONUĐAČA TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo

C. Nevažeći certifikati i nedokazana referenca - grupa ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo

Uvidom u ponudu grupe ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo utvrđeno je da je navedena grupa, radi dokazivanja ispunjenosti uslova iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, na stranici 71 ponude dostavila certifikat zasnovan na standardu EN 62722-2-1:2016. Kako je već detaljno obrazloženo u dijelu žalbe koji se odnosi na ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla /TIMING d.o.o. Tuzla, a što se u cijelosti odnosi i na ovu grupu ponuđača, standard EN 62722-2-1:2016 je povučen i zamijenjen standardom EN IEC 62722-2¬1:2023, dok Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine vodi BAS EN IEC 62722-2-1:2024 kao važeći bosanskohercegovački standard koji zamjenjuje prethodni standard istog oznaknog niza. Stoga ni ova grupa ponuđača nije dostavila važeći certifikat u smislu tačke

3.4.2(b) tenderske dokumentacije, zbog čega je i njena ponuda morala biti odbačena kao neprihvatljiva.

Međutim, ponuda grupe ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo nezakonito je prihvaćena i iz dodatnog, samostalnog razloga - zato što nije dokazano ispunjenje uslova tehničke i profesionalne sposobnosti u pogledu reference.

Naime, ugovorni organ je aktom broj 06-628-15/25 od 17.02.2026. godine od navedene grupe ponuđača tražio pojašnjenje dostavljene potvrde o uspješno realizovanom poslu, jer iz prvobitno dostavljene potvrde nije bilo moguće nedvosmisleno utvrditi da je EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo izvršio nabavku i isporuku LED svjetiljki za javnu rasvjetu u visini od najmanje 400.000,00 KM, već su navedeni predmeti ugovora opisani kao elektro i građevinski projekti rasvjete. Time je sam ugovorni organ izričito konstatovao da iz prvobitno dostavljenog dokaza nije moguće utvrditi ispunjenje referentnog uslova iz tenderske dokumentacije.

Naknadno dostavljena dopuna reference nije otklonila navedeni nedostatak, već je dodatno potvrdila da se dostavljena referenca odnosi na rasvjetu petlji, priključnih saobraćajnica i tunela HUM, odnosno na infrastrukturne objekte autoputa, a ne na nabavku i isporuku LED svjetiljki za javnu rasvjetu u smislu predmeta ove javne nabavke. Iz originalne potvrde proizlazi da su navedeni poslovi opisani kao: elektro i građevinski projekat rasvjete na petlji i priključnim saobraćajnicama, elektro i građevinski projekat rasvjete na petlji i priključnim saobraćajnicama, elektro i građevinski projekat rasvjete tunela HUM, uz iskazane vrijednosti 262.625,90 KM, 82.774,36 KM i 961.947,00 KM bez PDV-a.

Prema tome, naknadno dostavljena dokumentacija nije dokazala isti ili sličan posao u smislu tenderske dokumentacije, nego posao druge vrste i druge namjene. Takva dopuna nije mogla zakonito poslužiti za naknadno dokazivanje uslova tehničke i profesionalne sposobnosti, jer se pojašnjenjem ne može mijenjati suština već dostavljenog dokaza niti naknadno dokazivati ono što iz ponude nije bilo dokazano u trenutku njenog podnošenja. U konkretnom slučaju, pojašnjenjem nije razjašnjena već dokazana činjenica, nego je pokušano naknadno potkrijepiti ono što iz prvobitne potvrde nije proizlazilo, a ni naknadno dostavljena dopuna po svom sadržaju ne odgovara traženoj referenci za LED svjetiljke za javnu rasvjetu.

Posebno ističemo da se predmetna referenca odnosi na rasvjetu tunela, petlji i priključnih saobraćajnica autoputa, što predstavlja tehnički i funkcionalno drugačiji sistem rasvjete od javne cestovne rasvjete koja je predmet ove nabavke. Stoga takva referenca ne može biti prihvaćena kao dokaz da ponuđač ima iskustvo na istim ili sličnim poslovima u smislu tenderske dokumentacije.

Slijedom svega navedenog, ponuda grupe ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo morala je biti odbačena najmanje iz dva samostalna razloga: zato što nije dostavljen važeći certifikat u smislu tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, i zato što nije dokazano ispunjenje uslova u pogledu reference za LED svjetiljke za javnu rasvjetu u traženom minimalnom iznosu od 400.000,00 KM.

V. ZAKLJUČAK

Iz svega navedenog proizlazi da je osporena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača nezakonita i da ne može opstati na snazi. Grupa ponuđača ETIRIS d.o.o. Mostar / IBUSINESS d.o.o. Istočno Sarajevo / NEOS d.o.o. Mostar nezakonito je odbačena zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je ugovorni organ netačno zaključio da ponuda nije osigurana jamstvenikom, iako iz originala ponude i priloženih fotografija proizlazi da jamstvenik postoji i da je integritet ponude očuvan. Istovremeno, ponude ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, NEXEN d.o.o. Banja Luka i TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo nezakonito su prihvaćene, iako nisu dostavile važeće certifikate u smislu tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije, budući da su isti zasnovani na povučenom standardu EN 62722-2-1:2016. Dodatno, grupa ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo nije dokazala ni ispunjenje uslova u pogledu reference, jer dostavljena i naknadno dopunjena potvrda ne dokazuje iskustvo na istim ili sličnim poslovima nabavke LED svjetiljki za javnu rasvjetu u traženom minimalnom iznosu. Slijedom toga, osporena odluka mora biti poništena, a postupak vraćen na ponovno i zakonito odlučivanje.

VI. PRIJEDLOG

Zbog svega naprijed navedenog, predlažemo da Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine usvoji ovu žalbu kao osnovanu i donese rješenje kojim će:

1. poništiti Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 06-628-19/25 od 23.03.2026. godine;
2. poništiti radnje ugovornog organa izvršene u postupku pregleda i ocjene ponuda koje su dovele do donošenja osporene odluke;
3. predmet vratiti ugovornom organu na ponovni pregled i ocjenu ponuda, uz obavezu da postupi u skladu sa pravnim shvatanjem Ureda za razmatranje žalbi;
4. u ponovnom postupku ponudu grupe ponuđača ETI RIS d.o.o. Mostar / IBUSINESS d.o.o. Istočno Sarajevo / NEOS d.o.o. Mostar ocijeni kao pravilnu i prihvatljivu, jer je ista nezakonito odbačena na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu čvrstog uveza ponude;
5. u ponovnom postupku ponude ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, NEXEN d.o.o. Banja Luka, te TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo ocijeni neprihvatljivim, jer isti nisu dokazali ispunjenje uslova iz tačke 3.4.2(b)

tenderske dokumentacije dostavljanjem važećih certifikata, a grupa ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo dodatno nije dokazala ni ispunjenje uslova u pogledu reference;
6. obaveže ugovorni organ na naknadu troškova žalbenog postupka, uključujući uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka i administrativnu taksu, kao i odvjetničkog zastupanja u iznosu od 22.100,00 KM + PDV 17% = 25.876,89 KM sukladno odredbi čl. 18 Odvjetničke tarife FBiH koja se ima primjenjivati kao specijalni zakon u odnosu na Zakon o javnim nabavkama, ali i kao zakon koji je stupio na snagu nakon Zakona o javnim nabavkama te drugačije regulirao odredbe u pogledu troškova odvjetničkog zastupanja u odnosu na Zakon o javnim nabavkama

VII. NAKNADA ZA POKRETANJE ŽALBENOG POSTUPKA

Procijenjena vrijednost javne nabavke (bez PDV-a) iznosi 800.000,00 KM.

U skladu sa članom 108. stav (1) tačka e) Zakona o javnim nabavkama, naknada za pokretanje žalbenog postupka za procijenjenu vrijednost javne nabavke od 400.001,00 KM

do 800.000,00 KM , iznosi 7.500,00 KM.

Pored navedene naknade, plaćena je i administrativna taksa u iznosu od 100,00 KM. Dokazi o izvršenim uplatama dostavljaju se u prilogu.

Ugovorni organ je u skladu s članom 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama dostavio ovom organu izjašnjenje o navodima žalbe i dokumentaciju u vezi s predmetnim postupkom javne nabavke. Smatra da je žalba neosnovana i u svom izjašnjenju navodi:

Žalba je u potpunosti neosnovana.

U nastavku ćemo navesti žalbeni navod Žalitelja, a nakon žalbenog navoda obrazložiti zašto je isti neosnovan.

U vezi sa žalbenim navodima žalitelja koji se odnose na način uveza ponude, ugovorni organ ostaje kod činjeničnih i pravnih utvrđenja iz Odluke i Zapisnika komisije, uz sljedeće obrazloženje:
Suprotno navodima žalitelja, uvidom u originalnu ponudu nesporno je utvrđeno da ista u smislu člana 58. stav (2) Zakona o javnim nabavkama i tačke 4.1 tenderske dokumentacije nije bila osigurana na način kako je to ugovorni organ propisao u tenderskoj dokumentaciji.
Naime, tenderskom dokumentacijom je izričito propisano:
"Ponuda se čvrsto uvezuje na način da se onemogući naknadno vađenje ili umetanje listova. Ako je ponuda izrađena u dva ili više dijelova, svaki dio se čvrsto uvezuje na način da se onemogući naknadno vađenje ili umetanje listova. U skladu sa stavom Agencije za javne nabavke BiH pod čvrstim uvezom se podrazumijeva ponuda uvezana odnosno ukoričena u knjigu ili ponuda, na neki drugi način, uvezana u cjelinu i uz to osigurana jamstvenikom čija su oba kraja na prvoj ili posljednjoj strani pričvršćena naljepnicom ovjerenom pečatom ponuđača a u svrhu izbjegavanja manipulisanja stranicama ponude. Dijelove ponude kao što su uzorci, katalozi, mediji za

pohranjivanje podataka i sl. koji ne mogu biti uvezani ponuđač obilježava nazivom i navodi u sadržaju ponude kao dio ponude."

Uvidom u ponudu žalitelja nesporno je utvrđeno naljepnica nije bila ovjerena pečatom ponuđača, kako je to izričito zahtijevano tačkom 4.1 tenderske dokumentacije. Ovakav uvez sa šarenom špagom i običnom naljepnicom ne predstavlja jamstvenik.

Time nije ispunjen osnovni cilj ovakvog načina uvezivanja, a to je osiguranje integriteta ponude i sprečavanje bilo kakve naknadne manipulacije sadržajem ponude.
Ugovorni organ naglašava da je obaveza ponuđača da ponudu pripremi u potpunosti u skladu sa tenderskom dokumentacijom, te da ugovorni organ nema zakonsku mogućnost da zanemari ovo odstupanje je bi to predstavljalo kršenje principa jednakog tretmana ponuđača iz člana 3. Zakona. Također, ovaj nedostatak se ne može smatrati manjim formalnim nedostatkom jer se odnosi na način osiguranja integriteta ponude, niti se isti može naknadno otklanjati u skladu sa članom 68. Zakona. Dakle, prihvatanje ovakve ponude predstavljalo bi retroaktivno ublažavanje uslova tenderske dokumentacije nakon otvaranja ponude, što je suprotno Zakonu.
S obzirom na navedeno, odluka ugovornog organa je donesena na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene Zakona o javnim nabvkama i tenderske dokumenrtacije.
Ukoliko je žalilac smatrao da navedeni dio tenderske dokumentacije koji se odnosi na: Sadržaj ponude i način pripreme ponude, nije u skladu sa odredbama ZJN, trebao je uložiti žalbu na odredbe tenderske dokumentacije, a ne prihvatiti odredbe iste, a prilikom dostavljanja svoje ponude ne postupiti u skladu sa njima. Također, žalilac u svojoj žalbi ne spori učinjeni propust.

U prilogu izjašnjenja dostavljamo Vam kopiju prve stranice ponude žalioca u boji, kako bi imali pravi uvid u navedeni prospust žalioca.

Žalbeni navod 2 je u potpunosti neosnovan.

Žalilac navodi da je ponuda izabranog ponuđača neprihvatljiva jer je dostavljen certifikat prema standardu EN 62722-2-1:2016, tvrdeći da je jedini ispravan standard EN IEC 62722-2-1:2023 odnosno BAS EN IEC 62722-2-1: 2024, i pokušava nametnuti tumačenje prema kojem bi se sintagma "BAS EN 62722-2-1" odnosila isključivo na najnovije izdanje (BAS EN IEC 62722-2-1:2024 odnosno EN IEC 62722-2-1:2023) te da su certifikati bazirani na tim stadardima jedino validni i prihvatljivi.

Ugovorni organ se na ove navode izjašnjava kao neosnovanost navoda o "nevažećem" standardu i odbacuje ovaj navod kao neosnovan.

Stav Ugovornog organa je da takvo tumačenje:

- nije sadržano u samom tekstu tenderske dokumentacije, jer tenderskom dokumentacijom pod tačkom 3.4.2 "Dokazi vezano za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača " tražen je:

„....važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: - BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent".

- predstavlja naknadno suženje opsega zahtjeva u odnosu na ono što je objavljeno potencijalnim ponuđačima u toku trajanja roka za podnošenje ponuda:
- nikada nije bilo predmet zahtjeva za pojašnjenje tenderske dokumentacije od strane bilo kojeg ponuđača (uključujući i Zalitelja), niti je ugovorni organ takav zahtjev za pojašnjenje primio.
- Sasvim suprotno: pošto ugovorni organ nije naveo godinu ili konkretno izdanje, jedino razumno tumačenje je da se "BAS EN 62722-2-1" odnosi na bilo koje izdanje iz iste serije standarda — uključujući povučena, prelazno važeća i novoobjavljena izdanja — pod uslovom da je certifikat izdat od strane ovlaštene certifikacijske kuće i da dokazuje usklađenost sa zahtjevima iste serije normi.

Ugovorni organ u TD nije definisao specifičnu godinu izdanja standarda, niti je naveo da se isključivo zahtijeva posljednja revizija. Shodno članu 54. Zakona o javnim nabavkama (ZJN), Ugovorni organ ne može u fazi evaluacije ponuda uvoditi nove, restriktivnije uslove koji nisu bili jasno definisani u samoj tenderskoj dokumentaciji.

Na osnovu žalbe žalioca Ugovorni organ je došao do nekih novih informacija o potencijalnom postojanju novijeg standrda EN IEC 62722-2-1:2023 iz 2023 godine, koji za Ugovornog organ nije od značaja jer kako je prethodno navedeno da Ugovorni organ u svojim tenderskim zahtjevima nije definisao godinu traženog EN standarda, ali i postojanje novije verzije standarda iz 2023. godine "EN 62722-2-1:2023" ne znači da starija verzija EN 62722-2-1:2016 prestaje da važi danom donošenja novijeg standarda.

Moramo napomenuti ono što Žalioc ne spominje u svojoj žalbi je to što u slučajevima kada jedan standard zamjenjuje prethodni a po kojem su rađena ispitivanja i certificiranja, mora se ostaviti vremena za prelazak na novi standard.
Vrijeme je potrebno da certifkat verificiraju i preuzmu nacionalna verifikaciona tijela, zatim da se isti implementira u certifikacione kuće te u konačnici da se uradi i ponovna certifikacija proizvoda (ako je to uopće potrebno radi prirode promjene standarda).
Ne ulazeći u prirodu promjene standarda i način recertifikacije proizvoda, uvidom u javno dostupne podatke ustanovljeno je da period preklapanja zahvata period 2023-2026 godine, odnosno da su u tom periodu još uvijek validna oba standarda. Dubljom analizom standarda ustanovljeno je da je navedeno: "This European Standard was approved by CENELEC on 2023-02-28"
(prevod; Ovaj evropski standard je odobren od strane CENELEC-a 28.02.2023 godine).
"... latest date by which the national standards conflicting with the (dow) 2026-02-28
document have to be withdrawn." (prevod: najkasniji datum do kojeg se nacionalni standardi koji su u konfliktu sa ovim standardom moraju povući je 28.02.2026 godine).

Dakle u samom standardu se navodi da je period preklapanja najkasnije 28.02.2026 godine jer je taj rok ostavljen kao rok do koga važe ranije verzije standarda.
S obzirom na to da je predaja ponuda po ovom javnom pozivu bila 02.02.2026 gdine, to dalje znači da je tada standard EN 62722-2-1:2016 bio važeći i da certifikati koji su dostavljeni po tom standardu su također važeći.
Pored toga još jednom napominjemo da Ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji upravo zbog ovoga zahtjevao usklađivanje sa standardom EN 62722-2-1 bez navođenja godine edicije.

Stoga Ugovorom organu su prihvatljivi certifikati izdati i po EN 62722-2-1:2016 I po EN 62722-2¬1:2023 a s obzirom na to da su oba bila validna u periodu predaje ponude.

U skladu sa navedenim ugovori organ prvi dio žalbenog navoda smatra neosnovanim.

Vezano za drugi dio žalbe žalioca na ponudu izabranog ponuđača - grupe ponuđača Tuzex d.o.o Tuzla i Timing d.o.o. Tuzla se konstatuje da :
Izabrani ponuđač je dostavio ENEC+ certifikat (br. 0010/ENEC+/18/M1). Ugovorni organ je tokom evaluacije utvrdio da ovaj certifikat:

- Predstavlja vrhunski evropski dokaz kvaliteta izdat od strane tijela priznatog od CENELEC-a, što je bio direktan zahtjev iz TD.
- Da dostavljeni ENEC+ certifikat je u skladu sa EPRS003:2018-05 baziran na EN 62722-2¬1:2016 što u potpunosti zadovolja zahtjeve iz tenderske dokumentacije" važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: - BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent".
- Da dostavljeni ENEC+ certifikat je izdat dana 01-08-2019. godine i prema standardu EN 62722-2-1:2016, koji je jedini validan stadard u trenutku izdavanja i kao takav čini ovaj certifikat važeći, jer ga je i izdalo renomirano ovlašteno certifikacijsko tijelo ITE PREDOM DIVISON (kako i sam žalitelj navodi), što se tenderskom dokumentacijom i zahtjevalo da se dostavi važeći certifikat, a ne neki od standarda na koji se poziva žalitelj.
- Dostavljeni ENEC+ certifikat ne posjeduje fiksni datum isteka (tzv. 'expiry date'), što prema pravilima evropskog certifikacijskog tijela ETICS/CENELEC znači da je dokument validan do opoziva. Ovakav status certifikata potvrđuje da je proizvod pod stalnim nadzorom akreditovanog tijela i da je u potpunosti usklađen sa zahtijevanim normama.

Uz dostavljeni ENEC+ certifikat ponuđač je dostavio i ENEC certifikat broj: 0180/ENEC/18/M1 kao prateći dokumen ENEC+ certifikatu, a koji se ni u kom slučaju ne bazira na snadard EN 62722-2-1 kako navodi sam žalioc i obmanjuje Ugovornog organa neistinitim konstatacijama, već se bazira na skup drugi normi i standarda koji su vidljivi iz samog certifikata - standard EN 60598.

U prilogu izjašnjenja dostavljamo Vam prvu stranicu ENEC certifikata izbaranog ponuđača (str. 79).

Takođe vezano za navode žalioca o dostavljenim dokazima mail-ovim od strane CENELEC-a od 31.03.2026. godine, žalitelj je dostvio mail a ne zvaničan dokument koji je dobio od osobe sa "info deska" kako se moze i vidjeti u potpisu mail-a, gdje je navedeno da je standard zamijenjen (ne ulazeći u kompetentnost osobe koja je pisala mail), ali nije dostavio nijedan neoboriv dokaz da standard IEC 62722-2-1:2016 više nije validan. Kako smo na početku naveli da za za svaki standard ima definisano vrijeme za njegovo povlačenje publikacijom novije verzije što je za ovaj standard definisan datum 28.02.2026.godine - dokaz u prilogu sa zvanične stranice CENELECA koji je ispravan kada se govori o standardu IEC 62722-2-1:2016, njegovoj novijoj verziji IEC 62722-2-1:2023, a ne onaj koji je dostvljen od srane žalitelja koji se odnosi na publikovanje standarda IEC 62722-2-1:2016 i prestajanje važenja njegovog prethodnika IEC 62722-2-1:2014, stoga smatramo da ovaj dokaz nema nikakvu važnost i smatramo da je žalitelj i ovaj put pokušao da obmani Ugovornog organa neistinitim informacijama.

Vezano za mail od certifikacijskog tijela ITE PREDOM DIVISON od 02.04.2026.godine, koji je dostavljen kao dokaz da dostavljeni certifikati izabranog ponuđača - grupe ponuđača Tuzex d.o.o Tuzla i Timing d.o.o. Tuzla nisu validni, smatramo da dostavljeni mail nemam nikavu važnost u dokazivanju da certifikati nisu ispravni, jer je Žalitelj iz pisanog odgovora gospođe Aleksandre Palczewske (PREDOM) od 02.04.2026. godine izvlači zaključak da su certifikati 0180/ENEC/18/M1 i 0010/ENEC+/18/M 1 dostavljeni u ponudi izabranog ponuđača "nevažeći". Međutim, sam tekst odgovora glasi:
"Please be informed that the valid certificates for BRP101 and BRPI02 are the most recent ones issued according to EN IEC 62722-2-1:2023: 0170/ENEC+726"
prevod : "Molimo vas da imate na umu da su važeći certifikati za BRP101 i BRP102 najnoviji, izdani u skladu sa standardom EN IEC 62722-2-1:2023: 0170/ENEC+/26."
Ova izjava niti najednom mjestu ne sadrži riječ "invalid" (nevažeći), niti riječ "revoked" (poništen), niti bilo koju drugu formulaciju kojom se ranije izdati certifikati izričito stavljaju van snage. Umjesto toga, izjava upotrebljava formulaciju "the most recent ones" — najnovije, najažurnije. Ova formulacija u svojoj internoj logici implicira postojanje i drugih (manje recentnih) certifikata — što po definiciji znači da u sistemu certitikacije postoji više certifikata, a najnoviji se navodi kao najažurnija verzija. Da se gospođa Palezevvska željela isključivo izjasniti o povlačenju ranijih certifikata, upotrijebila bi formulaciju u smislu "da su prethodni certifikati povučeni i zamijenjeni ili sličnu" — što ovdje nije slučaj, te stoga smatramo da su navodi o neispravnim certifikatima isključivo tvrdnja žalitelja u cilju degradiranja izabranog ponuđača.
Žalitelj svoju cijelu argumentaciju gradi na suženom, tendencioznom i pravno netačnom čitanju jedne kratke email izjave. Ne može se izjavom o postojanju novijeg certifikata automatski izvoditi zaključak o nevažnosti ranijeg certifikata.
Dostavljanjem "dokaza 3" službena ENEC evidencija o novom važećem certifikatu gdje žalitelj dostavlja ispis sa stranice novijeg ENEC+ certifikat broj 0170/ENEC+/26 , jasno se navodi da je pomenuti certifikat izdat 02.02.2026 godine - na dan otvaranja ponude, što dovodi u pitanje i da je izabrani ponuđač želio dostaviti noviji certifikat da li je to u stvarnosti i moglo da se desi da se na dan objave certifikata, da isti dostavi u ponudi koju je ponuđač morao dostaviti do roka predviđenog za predaju ponuda, a to je 02.02.2026. godine do 10.00 sati. Takođe postavlja se pitanje i vremena objave novijeg certifikata na dan 02.02.2026. godine.
Iz ovog dostavljenog "dokaza 3" je u potpunosti pokrijepljena prethodno dostavljena konstatacija da je potrebno određeno vrijeme da certifkat verificiraju i preuzmu nacionalna verifikaciona tijela, zatim da se isti implementira u certifikacione kuće te u konačnici da se uradi i ponovna certifikacija proizvoda (ako je to uopće potrebno radi prirode promjene standarda), štoje ovim i potvrđeno jer je noviji ENEC+ certifikat broj 0170/ENEC+/26 koji je zasnovan na standardu EPRS003:2025-04 baziran na EN 62722-2-1:2023, izdat tek 02.02.2026. godine a poziva se na standard EN IEC 62722-2-1:2023 izdat 2023. godine.
Kako smo prethodno naveli još jednom se potvrđuje činjenica da uvidom u javno dostupne podatke ustanovljenje period preklapanja zahvata period 2023-2026 godine, odnosno da su u tom periodu još uvijek validna oba standarda.
Takođe treba obratiti pažnju na vremenski raspored ključnih dokaza koje Žalitelj koristi kao oslonac svojih navoda.

DATUM DOGAĐAJ
02.02.2026. Krajnji rok za podnošenje ponuda i otvaranje ponuda
13.02.2026. Zapisnik komisije ugovornog organa

23.03.2026. Donesena pobijana Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 06-628-19/25
25.03.2026. Žalitelj zaprima Odluku
31.03.2026. Nastao pisani odgovor CEN-CENELEC INFODESK-a (Els Somers)
02.04.2026. Nastao pisani odgovor PREDOM-a (Aleksandra Palczewska)

Iz priloženog jasno i nedvosmisleno proizlazi da KLJUČNI DOKAZI na koje Žalitelj temelji svoj navod o navodnoj nevažnosti certifikata — pisani odgovori CEN-CENELEC-a od 31.03.2026. i PREDOM-a od 02.04.2026. — NASTALI SU NAKON DONOŠENJA POBIJANE ODLUKE od 23.03.2026. godine, te se ni u jednom mailu niko nije referirao na datum dostavljanja ponuda ili objavljivanja tenderske dokumentacije, nego su se odgovori isključivo odnose na datum dostavljanja odgovara a koji je nastao mnogo kasnije nego što je isticao rok za dostavljanje ponuda za ovu javnu nabavku a to je 02.02.2026.godine.

Iz svega navedenog se može zaključitai da dostavljeni dokazi nemaju nikakvu pravnu osnovu u osporavanju valjanosti dostavljeni certifikat od strane izabrane grupe ponuđača Tuzex d.o.o Tuzla i Timing d.o.o. Tuzla i iste navode u potpunosti smatramo neosnovanim, te kompletan žalbeni navod vezano za izabarnog ponuđača - grupu ponuđača Tuzex d.o.o Tuzla i Timing d.o.o. Tuzla smatramo neosnovanim.
Žalbeni navod 3 je u potpunosti neosnovan.

Žalilac navodi identičnu konstataciju kao i u slučaju za izabranog ponuđača Tuzex do.o. Tuzla / Timing d.o.o Tuzla (žalbeni navod 2) da je ponuda neprihvatljiva jer je dostavljen certifikat prema standardu EN 62722-2-1:2016, tvrdeći da je jedini ispravan standard EN IEC 62722-2-1:2023 odnosno BAS EN IEC 62722-2-1: 2024, i pokušava nametnuti tumačenje prema kojem bi se sintagma "BAS EN 62722¬2-1" odnosila isključivo na najnovije izdanje (BAS EN IEC 62722-2-1:2024 odnosno EN IEC 62722¬2-1:2023) te da su certifikati bazirani na tim stadardima jedino validni i prihvatljivi.

Vezano za ovaj žalbeni navod vrijede sve iste činjenice iz prvog dijela odgovora vezano za ponuđača Tuzex do.o. Tuzla / Timing d.o.o Tuzla:

Ugovorni organ se na ove navode izjašnjava kao neosnovanost navoda o "nevažećem" standardu i odbacuje ovj navod kao neosnovan.

Stav Ugovornog organa je da takvo tumačenje:

- nije sadržano u samom tekstu tenderske dokumentacije, jer tenderskom dokumentacijom pod tačkom 3.4.2 "Dokazi vezano za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača " tražen je:
  važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: - BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent".
- predstavlja naknadno suženje opsega zahtjeva u odnosu na ono što je objav ljeno potencijalnim ponuđačima u toku trajanja roka za podnošenje ponuda:
- nikada nije bilo predmet zahtjeva za pojašnjenje tenderske dokumentacije od strane bilo kojeg ponuđača (uključujući i Žalitelja), niti je ugovorni organ takav zahtjev za pojašnjenje primio.

- Sasvim suprotno: pošto ugovorni organ nije naveo godinu ili konkretno izdanje, jedino razumno tumačenje je da se "BAS EN 62722-2-1" odnosi na bilo koje izdanje iz iste serije standarda — uključujući povučena, prelazno važeća i novoobjavljena izdanja — pod uslovom da je certifikat izdat od strane ovlaštene certifikacijske kuće i da dokazuje usklađenost sa zahtjevima iste serije normi.

Ugovorni organ u TD nije definisao specifičnu godinu izdanja standarda, niti je naveo da se isključivo zahtijeva posljednja revizija. Shodno članu 54. Zakona o javnim nabavkama (ZJN), Ugovorni organ ne može u fazi evaluacije ponuda uvoditi nove, restriktivnije uslove koji nisu bili jasno definisani u samoj tenderskoj dokumentaciji.

Na osnovu žalbe žalioca Ugovorni organ je došao do nekih novih informacija o potencijalnom postojanju novijeg standrda EN IEC 62722-2-1:2023 iz 2023 godine, koji za Ugovornog organija nije od značaja jer kako je prethodno navedeno da Ugovorni organ u svojim tenderskim zahtjevima nije definisao godinu traženog EN standarda, ali i postojanje novije verzije standarda iz 2023. godine "EN 62722-2-1:2023" ne znači da stanja verzija EN 62722-2-1:2016 prestaje da važi danom donošenja novijeg standarda.
Moramo napomenuti ono što Žalioc ne spominje u svojoj žalbi je to što u slučajevima kada jedan standard zamjenjuje prethodni a po kojem su rađena ispitivanja i certificiranja, mora se ostaviti vremena za prelazak na novi standard.
Vrijeme je potrebno da certifkat verificiraju i preuzmu nacionalna verifikaciona tijela, zatim da se isti implementira u certifIkacione kuće te u konačnici da se uradi i ponovna certifikacija proizvoda (ako je to uopće potrebno radi prirode promjene standarda).
Ne ulazeći u prirodu promjene standarda i način recertifikacije proizvoda, uvidom u javno dostupne
podatke ustanovljeno je da period preklapanja zahvata period 2023-2026 godine, odnosno da su u tom periodu još uvijek validna oba standarda. Dubljom analizom standarda ustanovljeno je da je navedeno:
"This European Standard was approved by CENELEC on 2023-02-28"
(prevod: Ovaj evropski standard je odobren od strane CENEEEC-a 28.02.2023 godine).
"... latest date by which the national standards conflicting with the (dow) 2026-02-28 document have to be withdrawn." (prevod: najkasniji datum do kojeg se nacionalni standardi koji su u konfliktu sa ovim standardom moraju povući je 28.02.2026 godine).

Dakle u samom standardu se navodi da je period preklapanja najkasnije 28.02.2026 godine jer je taj rok ostavljen kao rok do koga važe ranije verzije standarda.
S obzirom na to da je predaja ponuda po ovom javnom pozivu bila 02.02.2026 gdine, to dalje znači da je tada standard EN 62722-2-1:2016 bio važeći i da certifikati koji su dostavljeni po tom standardu su također važeći.
Pored toga, još jednom napominjemo da Ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji upravo zbog ovoga zahtjevao usklađivanje sa standardom EN 62722-2-1 bez navođenja godine edicije. Stoga Ugovorom organu su prihvatljivi certifikati izdati i po EN 62722-2-1:2016 i po EN 62722-2-1:2023 a s obzirom na to da su oba bila validna u periodu predaje ponude.

Shodno svemu navedenom, žalbeni navod se odbija kao nesnovan.

Žalbeni navod 4 je u potpunosti neosnovan.

Za prvi dio žalbenog navoda, žalilac navodi identičnu konstataciju kao i u slučaju za izabranog ponuđača Tuzex do.o. Tuzla / Timing d.o.o Tuzla da je ponuda neprihvatljiva jer je dostavljen certifikat prema standardu EN 62722-2-1:2016, tvrdeći da je jedini ispravan standard EN IEC 62722-2-1:2023 odnosno BAS EN IEC 62722-2-1: 2024 , i pokušava nametnuti tumačenje prema kojem bi se sintagma "BAS EN 62722-2-1" odnosila isključivo na najnovije izdanje (BAS EN IEC 62722-2-1:2024 odnosno EN IEC 62722-2-1:2023) te da su certifikati bazirani na tim stadardima jedino validni i prihvatljivi.

Vezano za ovaj žalbeni navod vrijede sve iste činjenice iz prvog dijela odgovora vezano za ponuđača Tuzex do.o. Tuzla / Timing d.o.o Tuzla:

Ugovorni organ se na ove navode izjašnjava kao neosnovanost navoda o "nevažećem" standardu i odbacuje ovj navod kao neosnovan .

Stav Ugovornog organa je da takvo tumačenje:

- nije sadržano u samom tekstu tenderske dokumentacije, jer tenderskom dokumentacijom pod tačkom 3.4.2 "Dokazi vezano za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača " tražen je:
  važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: - BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent".

predstavlja naknadno suženje opsega zahtjeva u odnosu na ono stoje objavljeno potencijalnim ponuđačima u toku trajanja roka za podnošenje ponuda;

- nikada nije bilo predmet zahtjeva za pojašnjenje tenderske dokumentacije od strane bilo kojeg ponuđača (uključujući i Žalitelja), niti je ugovorni organ takav zahtjev za pojašnjenje primio.
- Sasvim suprotno: pošto ugovorni organ nije naveo godinu ili konkretno izdanje, jedino razumno tumačenje je da se "BAS EN 62722-2-1" odnosi na bilo koje izdanje iz iste serije standarda — uključujući povučena, prelažno važeća i novoobjavljena izdanja — pod uslovom da je certifikat izdat od strane ovlaštene certifikacijske kuće i da dokazuje usklađenost sa zahtjevima iste serije normi.

Ugovorni organ u TD nije definisao specifičnu godinu izdanja standarda, niti je naveo da se isključivo zahtijeva posljednja revizija. Shodno članu 54. Zakona o javnim nabavkama (ZJN), Ugovorni organ ne može u fazi evaluacije ponuda uvoditi nove, restriktivnije uslove koji nisu bili jasno definisani u samoj tenderskoj dokumentaciji.

Na osnovu žalbe žalioca Ugovorni organ je došao do nekih novih informacija o potencijalnom postojanju novijeg standrda EN IEC 62722-2-1:2023 iz 2023 godine, koji za Ugovornog organija nije od značaja jer kako je prethodno navedeno da Ugovorni organ u svojim tenderskim zahtjevima nije definisao godinu traženog EN standarda, ali i postojanje novije verzije standarda iz 2023. godine "EN 62722-2-1:2023" ne znači da starija verzija EN 62722-2-1:2016 prestaje da važi danom donošenja novijeg standarda.

Moramo napomenuti ono što Žalioc ne spominje u svojoj žalbi je to što u slučajevima kada jedan standard zamjenjuje prethodni a po kojem su rađena ispitivanja i certificiranja, mora se ostaviti vremena za prelazak na novi standard.

Vrijeme je potrebno da certifkat verificiraju i preuzmu nacionalna verifikaciona tijela, zatim da se isti implementira u certifikacione kuće te u konačnici da se uradi i ponovna certifikaeija proizvoda (ako je to uopće potrebno radi prirode promjene standarda).
Ne ulazeći u prirodu promjene standarda i način recertifikacije proizvoda, uvidom u javno dostupne podatke ustanovljeno je da period preklapanja zahvata period 2023-2026 godine, odnosno da su u tom periodu još uvijek validna oba standarda. Dubljom analizom standarda ustanovljeno je da je navedeno:
"This European Standard was approved by CENELEC on 2023-02-28"
(prevod: Ovaj evropski standard je odobren od strane CENELEC-a 28.02.2023 godine).
"... latest date by which the national standards conflicting with the (dow) 2026-02-28 document have to be withdrawn." (prevod: najkasniji datum do kojeg se nacionalni standardi koji su u konfliktu sa ovim standardom moraju povući je 28.02.2026 godine).

Dakle u samom standardu se navodi da je period preklapanja najkasnije 28.02.2026 godine jer je taj rok ostavljen kao rok do koga važe ranije verzije standarda.
S obzirom na to da je predaja ponuda po ovom javnom pozivu bila 02.02.2026 gdine, to dalje znači da je tada standard EN 62722-2-1:2016 bio važeći i da certifikati koji su dostavljeni po tom standardu su također važeći.
Pored toga, još jednom napominjemo da Ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji upravo zbog ovoga zahtjevao usklađivanje sa standardom EN 62722-2-1 bez navođenja godine edicije.
Stoga Ugovorom organu su prihvatljivi certifikati izdati i po EN 62722-2-1:2016 i po EN 62722-2-1:2023 a s obzirom na to da su oba bila validna u periodu predaje ponude.
Shodno svemu navedenom, prvi dio žalbenog navoda se odbija kao nesnovan.
Što se tiče drugog dijela žalbenog navoda, komisija za javne nabavke je pri evoluaciji ponude u skladu sa odredbama člana 68. ZJN uputila Zahtjev za pojašnjenje potvrde o uspješno realizovanom poslu dana 17.02.2026. godine ovlaštenom predstavniku grupe ponuđača Tehnograd company d.o.o. Tuzla, da u roku od 3 (tri) dana od zaprimanja dostave pojašnjenje dostavljene potvrde.
Tehnograd company d.o.o. navedeni zahtjev za pojašnjenje je zaprimio 23.02.2026. godine.
Tehnograd company d.o.o. je 25.02.2026. godine dostavio je dokumente:
1. Predmet: Odgovor na zahtjev.
2. Predmet: Izjava - dopuna potvrde o realizovanom poslu.

U dostavljenoj dokumentaciji je otklonjena sumnja da je jedan od članova grupe ponuđača, EDING TELECOM D.O.O. u protekle 2 (dvije) godine izvršio Ugovore u minimalno zahtijevanom iznosu i predmetom javne nabavke zahtijevanom u tenderskoj dokumentaciji u 2024. godini, stoje u skladu sa zahtjevima u tenderskoj dokumentaciji.

U dostavljenom aktu navedeno je sljedeće:

Vrijednost isporučene javne-vanjske LED rasvjete (za osvjetljenje petlji, priključni saobraćajnica i tunela)- veza potvrda o realizovanom poslu broj: OUT PN 23/97 od 9. 10.2024. godine, po Ugovoru (knjige: G1160, G1180 i G1200) u protekle 2 (dvije) godine tj. od početka 2024. godine, iznosi više od 600.000.00 KM bez PDV-a"

Konstatcija žalitelja da dostavljanja referenca koja se odnosi na rasvjetu petlji, priključnih saobraćajnica i tunel HUM ne predstavlja dokaz da svjetiljke ugrađene na ovim projektima ne spadaju o javnu resvjetu kako je tenderskom dokumentacijom definisano je u potpunosti neosnovano, jer tvrditi da petlja, priključna saobračajnica ne spada u javnu rasvjetu je sasvim besmiselno, a takođe na osnovu poznavanja propisa i struke iz oblasti saobraćaja sve navedeno (rasvjeta za petlje, priključne saobraćajnici i tunel) se podrazumijava pod pojmom jave rasvjete. Stoga komisija za javne nabavke nije imala razloga da odbaci navedeno pojašnjenje kao neprihvatljivo.

Imajući u vidu sve naprijed navedene činjenice smatramo da je Žalba u potpunosti neosnovana, te predlažemo da Ured za razmatanje žalbi u cjelosti odbije Žalbu kao neosnovanu.

Žalitelj je iskoristio zakonsko pravo te ovom organu dostavio odgovor na izjašnjenje ugovornog organa u kojem navodi:

Suština izjašnjenja ugovornog organa nije pobijanje žalbenih navoda vlastitim mjerodavnim dokazima, nego pokušaj da se značenje već dostavljenih dokaza izvrne i prikaže suprotno njihovom jasnom sadržaju. Ugovorni organ ne dostavlja svoj službeni, stručni ili institucionalni dokaz kojim bi oborio ono što proizlazi iz službene evidencije Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, iz samih certifikata i iz drugih dostavljenih dokaza. Umjesto toga, nudi samo vlastito tumačenje tih dokaza. Upravo zato žalbeni navodi ostaju osnovani.

I. PRETHODNA NAPOMENA

Ugovorni organ u izjašnjenju ponavlja prigovor da se žalitelj trebao žaliti na tendersku dokumentaciju. Taj prigovor promašuje predmet ovog spora. Žalitelj ne osporava tendersku dokumentaciju, nego način na koji je ugovorni organ tu dokumentaciju primijenio kod pregleda i ocjene ponuda: kod odbacivanja ponude žalitelja zbog navodnog nepostojanja jamstvenika, te kod prihvaćanja ponuda drugih ponuđača na osnovu dokaza koji nisu mogli biti prihvaćeni kao važeći.

Zato prigovor ugovornog organa da se trebalo ranije žaliti na tendersku dokumentaciju nije pravno relevantan ni za pitanje jamstvenika, ni za pitanje važećih certifikata, ni za pitanje dodatne reference.

Pravno promatrano, ovo je upravo vrsta povrede koja se može isticati žalbom protiv odluke o izboru, jer se navodna nezakonitost ne nalazi u samom tekstu tenderske dokumentacije, nego u načinu na koji je ugovorni organ primijenio tačku 4.1. i tačku 3.4.2(b) prilikom pregleda i ocjene ponuda. Takav predmet spora je u skladu sa konstrukcijom pravne zaštite iz člana 99. ZJN i rokom iz člana 101. stav (1) tačka d) ZJN, budući da se žalbom pobija odluka i radnje koje su do nje dovele, a ne sadržaj tenderske dokumentacije perse.

II. ODGOVOR NA IZJAŠNJENJE UGOVORNOG ORGANA -ŽALBENI NAVOD 1:

1. Ugovorni organ ostaje kod formalističkog tumačenja koje je suprotno sudskoj praksi i zakonu

Ugovorni organ u svom izjašnjenju tvrdi da je ponuda žalitelja odbijena zbog toga što naljepnica na jamstveniku nije bila ovjerena pečatom ponuđača, navodeći da se radi o suštinskom uvjetu koji se ne može naknadno otkloniti. Žalitelj u potpunosti odbija ovaj zaključak kao pravno neosnovan iz sljedećih razloga.

Nesporno je utvrđeno, a ugovorni organ to ni ne osporava, da je ponuda žalitelja bila fizički uvezana jamstvenikom pri čemu su krajevi pričvršćeni zaštitnim tamper-evident naljepnicama od materijala koji se oštećuje pri pokušaju skidanja. Nesporno je i da je identična skenirana verzija originalne ponude dostavljena na CD-u sa numeracijom, potpisima i pečatima. Dakle, integritet ponude je bio faktički u potpunosti zaštićen.

2. Sudska praksa Suda BiH i URŽ-a jednoznačno podržava poziciju žalitelja.

Ugovorni organ selektivno primjenjuje formalni zahtjev, ignorirajući jasnu i konzistentnu sudsku praksu Suda Bosne i Hercegovine i Ureda za razmatranje žalbi BiH, na koju je žalitelj ukazao u samoj žalbi, a koja nesumnjivo utvrđuje sljedeće:

Presuda Suda BiH broj S1 3 U 04728C 24 U od 18.11.2025. godine: zauzet je stav da odredbe člana 58. stav (2) ZJN štite integritet ponude, a ne formalizam radi formalizma;

Presude S1 3 U 031787 19 U, S1 3 U 032081 19 U, S1 3 U 028810 18 U: formalni nedostaci u vezi sa uvezom ne mogu biti razlog za odbacivanje ponude ukoliko je njen integritet faktički očuvan;

Zaključci URŽ-a: JN2-03-07-1-2350-7/20 i JN2-02-07-1-320-A26: ugovorni organ mora primjenjivati jednak standard prema svim ponuđačima, te formalni zahtjev ne smije biti instrument neopravdanog isključivanja.

Ugovorni organ u svom izjašnjenju nije osporio niti jednu od navedenih presuda i zaključaka, niti je ponudio alternativnu sudsku praksu koja bi podržala njegovu poziciju. Time je implicitno prihvatio relevantnost i primjenjivost navedene prakse na konkretan slučaj.

3. Točka 4.1 tenderske dokumentacije ne zahtijeva ono što ugovorni organ tvrdi

Ugovorni organ tvrdi da je točka 4.1 TD izričito zahtijevala da naljepnica bude ovjerena pečatom ponuđača. Međutim, svrha ove odredbe, kako je i sam ugovorni organ potvrdio u svojoj tenderskoj dokumentaciji, jeste onemogućavanje naknadnog vađenja ili umetanja listova, odnosno zaštita integriteta ponude. Sam ugovorni organ je u TD naveo da prihvata svaki način uvezivanja koji tu svrhu ostvaruje. Tamper-evident naljepnica po svojoj prirodi i namjeni upravo to ostvaruje: nemoguće je skinuti, premjestiti ili ponovo zalijepiti bez jasnih tragova mehaničkog oštećenja.

Stoga, odbacivanje ponude isključivo zbog odsustva pečata na naljepnici, pri čemu je integritet ponude nesporno bio očuvan, predstavlja prekomjerni formalizam koji je izričito zabranjen načelom razmjernosti iz člana 3. ZJN, te načelom jednakog tretmana.

4. Ugovorni organ pogrešno tvrdi da ovaj nedostatak nije manji formalni nedostatak

Ugovorni organ poziva se na član 68. ZJN tvrdeći da se radi o nedostatku koji se ne može naknadno otkloniti. Ovo tumačenje je pogrešno. Navedena odredba tretira naknadno otklanjanje nedostataka po zahtjevu ugovornog organa. Međutim, u konkretnom slučaju nema ničega što bi trebalo otklanjati - ponuda je od momenta predaje imala potpuno zaštićen integritet. Jedino pitanje je da li forma zaštite (pečat na naljepnici naspram tamper-evident materijala bez pečata) zadovoljava svrhu propisa, a svrha je - što je nesporno - bila zadovoljena.

Zato se u ovom dijelu ne radi o situaciji iz člana 68. ZJN u kojoj ponuđač naknadno dopunjava ili mijenja ponudu, nego o tome da je ugovorni organ pogrešno pravno kvalificirao već postojeće i nesporno fizičko stanje ponude. Kada je integritet ponude faktički očuvan, tada član 58. stav (2) ZJN mora biti tumačen u njegovoj svrsi, a ne kao osnova za automatsko isključenje zbog formalizma radi formalizma, što je upravo pravni stav na koji žalitelj osnovano ukazuje kroz citirane presude Suda BiH i zaključke URŽ-a.

Dodatno, ovakvo tumačenje ugovornog organa nije spojivo ni sa članom 3. ZJN. Načela jednakog tretmana, srazmjernosti i pravične konkurencije ne dopuštaju da se formalni zahtjev koristi kao samostalan razlog odbacivanja ponude onda kada cilj tog zahtjeva nije doveden u pitanje. Suprotan pristup bi značio da je forma dobila apsolutnu prednost nad stvarnom zaštitom integriteta ponude, što je upravo ono što navedena sudska praksa odbacuje.

III. ODGOVOR NA IZJAŠNJENJE UGOVORNOG ORGANA - ŽALBENI NAVOD 2 i 3:

Ugovorni organ u svom izjašnjenju navodi da zahtjev za certifikatom zasnovanim na važećem standardu nije sadržan u tekstu tenderske dokumentacije, da takvo tumačenje predstavlja naknadno suženje uvjeta, da nije bilo predmet pojašnjenja, te da nenavođenje godine izdanja standarda znači prihvatljivost svih izdanja iz iste serije, uključujući i povučena. Žalitelj smatra da su svi navedeni zaključci pravnično i činjenično pogrešni, iz sljedećih razloga.

Prije svega, tenderska dokumentacija pod tačkom 3.4.2 zahtijeva dostavljanje „važećeg certifikata" kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS:003) ili ekvivalent. Pojam „važeći certifikat" nije proizvoljan niti podložan slobodnom tumačenju ugovornog organa ili ponuđača, već ima objektivno pravno značenje: certifikat mora potvrđivati usklađenost sa važećim standardom u trenutku odlučivanja. Certifikat zasnovan na standardu koji je povučen ne može biti „važeći", bez obzira na to što je nekada bio zakonito izdat.

Dalje, tvrdnja ugovornog organa da se zahtijevanjem važećeg standarda vrši naknadno suženje opsega uvjeta je neutemeljena. Uvjet iz tenderske dokumentacije nije promijenjen - od početka se zahtijevao važeći certifikat. Ono što se promijenilo nije sadržaj uvjeta, već pravni status standarda o kojem odlučuje nadležno tijelo za standardizaciju, a ne ugovorni organ niti ponuđači. Primjena važećeg standarda ne predstavlja novo ili strožije pravilo, već nužnu primjenu važećeg pravnog i tehničkog okvira.

Neosnovan je i navod da, budući da tenderskom dokumentacijom nije navedena godina ili konkretno izdanje standarda, „jedino razumno tumačenje" jeste da se standard odnosi na sva

izdanja iz iste serije, uključujući i povučena. Takvo tumačenje nema uporišta ni u Zakonu o javnim nabavkama, ni u sistemu standardizacije. Zakon ne poznaje kategoriju „povučenog, ali prihvatljivog standarda". Standard koji je povučen prestaje proizvoditi pravno djelovanje i ne može služiti kao osnova za dokazivanje tehničke usklađenosti. Nenavođenje godine izdanja ne znači da su sva izdanja prihvatljiva, već da se primjenjuje ono izdanje standarda koje je važeće u relevantnom trenutku.

Pozivanje ugovornog organa na član 54. ZJN je selektivno i pogrešno. Član 54. ne zabranjuje primjenu važećih standarda, niti obavezuje ugovorni organ da prihvati dokaze zasnovane na povučenim standardima. Naprotiv, član 54. stav (2) ZJN veže tehničke specifikacije za bosanskohercegovačke standarde kojima se preuzimaju evropski standardi, a važenje tih standarda utvrđuje nadležno tijelo za standardizaciju. Primjena važećeg standarda stoga nije uvođenje novog uvjeta, već zakonska obaveza.

Tvrdnja da postojanje novije verzije standarda EN IEC 62722-2-1:2023 „ne znači da starija verzija prestaje da važi danom donošenja novijeg standarda" zanemaruje odlučnu činjenicu da o važenju standarda u Bosni i Hercegovini ne odlučuje sama činjenica postojanja novog EN standarda, već postupanje Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH). U konkretnom slučaju, ISBIH je prethodni standard 12.06.2024. godine označio kao povučen i istovremeno novi standard objavio kao važeći, čime je stariji standard od tog dana prestao proizvoditi pravno djelovanje.

Konačno, činjenica da tokom roka za dostavljanje ponuda nije traženo pojašnjenje tenderske dokumentacije nema pravni značaj za pitanje važenja standarda. Tenderska dokumentacija je bila jasna u dijelu da zahtijeva važeći certifikat, a primjena važećeg standarda ne zavisi od toga da li je netko tražio pojašnjenje, već od objektivnog pravnog stanja u trenutku evaluacije ponuda i donošenja odluke.

Iz svega navedenog proizlazi da tumačenje ugovornog organa, prema kojem su prihvatljivi certifikati zasnovani na povučenom standardu, predstavlja pogrešnu primjenu Zakona, pogrešno shvaćanje sistema standardizacije i neprihvatljivo izvrgavanje smisla pojma „važeći certifikat".

Pravno promatrano, ocjena ovog pitanja ne može se zaustaviti samo na jezičkom tumačenju tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije. Kako je taj uvjet ugovorni organ sam propisao kao uvjet tehničke i profesionalne sposobnosti, njegova ocjena mora se vršiti i u svjetlu člana 48. stav (7) ZJN, po kojem se ispunjenost postavljenih uvjeta cijeni prema onome što je stvarno traženo tenderskom dokumentacijom, te u svjetlu člana 54. stav (2) ZJN, koji tehničke specifikacije veže za bosanskohercegovačke standarde kojima se preuzimaju evropski standardi. Iz te kombinacije normi proizlazi da ugovorni organ nije imao pravni prostor da pojam „važeći certifikat" proširi i na certifikate zasnovane na standardu koji je u službenoj evidenciji mjerodavne institucije označen kao povučen.

Jednako tako, član 54. stav (2) ZJN ne dopušta da ugovorni organ vlastitim tumačenjem zamijeni mjerodavnu standardizacijsku evidenciju. Ako je ISBiH kao nadležno nacionalno tijelo evidentirao jedan standard kao važeći, a raniji standard kao povučen i zamijenjen, tada ugovorni organ ne može u postupku javne nabavke uspostaviti paralelni režim važenja standarda. Time bi

se tehnička specifikacija prestala cijeniti po zakonski relevantnom standardu, a počela po slobodnoj procjeni ugovornog organa, što član 54. stav (2) ZJN ne dopušta.

U tom smislu, pravno je neodrživa i teza da je žalitelj navodno naknadno „sužavao" uvjete iz tenderske dokumentacije. Naprotiv, žalitelj traži samo dosljednu primjenu već postavljenog uvjeta o važećem certifikatu, dok ugovorni organ, prihvaćanjem certifikata zasnovanih na povučenom standardu, faktički naknadno širi opseg prihvatljivih dokaza. Takvo postupanje nije u skladu sa članom 3. ZJN, niti sa pravilom jednakog tretmana iz člana 102. st. (2) i (3) ZJN, jer se uvjet ne primjenjuje jednako prema svim ponuđačima i prema objektivno važećem tehničkom okviru.

Za rješenje ove žalbe odlučno je pitanje važećeg standarda i važećeg certifikata u smislu tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije i člana 54. stav (2) Zakona o javnim nabavkama. Ugovorni organ pokušava opravdati prihvaćanje certifikata zasnovanih na standardu EN 62722-2-1:2016

pozivanjem na navodni "period preklapanja" standarda i na vlastito tumačenje pojma date of withdrawal (dow). Međutim, to nije dokaz, nego samo vlastito tumačenje ugovornog organa.

Žalitelj zato posebno naglašava da dodatno uz ovaj odgovor dostavlja službene linkove Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, kao i ispise stranica sa tih linkova, i to:

https://isbih.gov.ba/standard/332898

https://isbih.gov.ba/standard/302752

Iz tih službenih stranica proizlazi da BAS EN IEC 62722-2-1:2024 ima status "Važeći", dok je raniji standard iz istog niza označen kao povučen odnosno zamijenjen. Time se direktno pobijaju tvrdnje ugovornog organa da su standard EN 62722-2-1:2016, odnosno standardni niz koji ga je preuzimao, i certifikati zasnovani na tom standardu bili važeći u relevantnom trenutku.

Ugovorni organ nigdje ne dostavlja svoj mjerodavan dokaz kojim bi oborio ovu službenu evidenciju ISBiH. On samo pokušava izvrnuti značenje dokaza koje je dostavio žalitelj. To nije pobijanje dokaza, nego njihova pogrešna reinterpretacija. Ista logika važi i za navodno tumačenje perioda preklapanja: ugovorni organ pokušava vlastitim objašnjenjem nadjačati službenu evidenciju mjerodavne nacionalne institucije za standardizaciju, što nije pravno održivo.

CENELEC, ENEC evidencija i odgovor ITE PREĐOM samo dodatno potvrđuju isti zaključak. Međutim, po mišljenju žalitelja, za usvajanje žalbe već je dovoljno ono što proizlazi iz člana 54. stav (2) ZJN i službene evidencije Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine. Slijedom toga, isti zaključak mora važiti za ponude TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, NEXEN d.o.o. Banja Luka i TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo, jer je kod svih odlučno upravo pitanje dokazivanja važećeg certifikata.

Žalitelj predlaže da naslovni organ analizira i ostale dostavljene dokaze i proturječne tvrdnje ugovornog organa, jer je i tu ugovorni organ pokušao promijeniti značenje prvobitno dostavljenih dokaza, umanjiti značaj službenih izvora i teret izvrgavanja činjenica prebaciti na žalitelja.

IV. ODGOVOR NA IZJAŠNJENJE UGOVORNOG ORGANA - ŽALBENI NAVOD 4:

REFERENCA TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. TUZLA / EDING TELECOM d.o.o. SARAJEVO.

1. Ugovorni organ je sam priznao da iz prvobitno dostavljenog dokaza uvjet nije bio dokaziv. Iz samog izjašnjenja ugovornog organa proizlazi da je komisija 17.02.2026. godine zatražila pojašnjenje reference zato što iz prvobitno dostavljene potvrde nije bilo moguće nedvosmisleno utvrditi da je EDING TELECOM izvršio isporuku LED svjetiljki za javnu rasvjetu u visini od najmanje 400.000,00 KM. Ova konstatacija je pravno presudna. Ako iz prvobitnog dokumenta nije bilo moguće utvrditi ispunjenje uvjeta, onda dostavljeni dokaz u trenutku predaje ponude nije dokazivao ispunjenost reference na način tražen tenderskom dokumentacijom.
2. Naknadno dostavljena izjava nije pojašnjenje, nego nova supstancijalna dopuna dokaza. Tek nakon zahtjeva ugovornog organa dostavljen je akt u kojem se navodi da vrijednost isporučene javne-vanjske LED rasvjete za osvjetljenje petlji, priključnih saobraćajnica i tunela iznosi više od 600.000,00 KM bez PDV-a. Upravo ta činjenica - da je riječ o isporuci LED rasvjete u kvalificiranom iznosu - nije proizlazila iz prvobitne potvrde. Prvobitna potvrda je govorila o elektro i građevinskim projektima rasvjete petlji, priključnih saobraćajnica i tunela, sa ukupnim vrijednostima projekata, bez jasnog izdvajanja LED svjetiljki za javnu rasvjetu u traženom iznosu. Zbog toga naknadni akt nije razjašnjavao već dokazanu činjenicu, nego je po prvi put unosio odlučnu činjenicu koja u ponudi nije bila dokaziva. To nije dopušteno pojašnjenje u smislu člana 68. ZJN, nego nedopuštena naknadna supstitucija dokaza.
3. Ni po sadržaju referenca nije nedvosmisleno ista ili slična predmetu nabavke. Čak i kada bi se zanemarila prethodna procesna smetnja, ostaje činjenica da se dostavljena referenca odnosi na rasvjetu petlji, priključnih saobraćajnica i tunela na autoputu. Ugovorni organ samo paušalno tvrdi da se sve to podrazumijeva pod pojmom javne rasvjete, bez bilo kakvog tehničkog ili normativnog obrazloženja i bez uporišta u tekstu tenderske dokumentacije. Predmet ove nabavke su LED svjetiljke za javnu rasvjetu, a ne opšti elektro i građevinski projekti rasvjete infrastrukturnih objekata autoputa. Najmanje što je bilo nužno jeste da iz prvobitne reference nedvosmisleno proizlazi vrijednost isporuke kvalificirajuće opreme koja odgovara traženom iskustvu. To ovdje nije bio slučaj.

Zaključno, ponuda TEHNOGRAD/EDING morala je biti ocijenjena neprihvatljivom ne samo zbog spornog certifikata, nego i zato što referentni uvjet nije bio dokazan na zakonit način.

Upravo zato je ovdje odlučna granica iz člana 68. ZJN između dopuštenog pojašnjenja i nedopuštene naknadne dopune. Dopušteno pojašnjenje može samo razjasniti ono što iz prvobitno dostavljenog dokaza već proizlazi, ali ne može prvi put unijeti odlučnu činjenicu bez koje uvjet nije bio dokaziv. Ako je sam ugovorni organ priznao da iz prvobitne potvrde nije bilo moguće nedvosmisleno utvrditi traženi obim i vrijednost referentne isporuke, onda je naknadno dostavljeni akt po svojoj pravnoj prirodi nova dokazna osnova, a ne pojašnjenje postojeće.

Takvo postupanje je suprotno i članu 48. stav (7) ZJN, jer se ispunjenost uvjeta mora ocjenjivati prema dokazima dostavljenim uz ponudu i u granicama onoga što je tenderskom dokumentacijom

traženo. U protivnom bi se jednom ponuđaču dopustilo da odlučnu činjenicu dokaže naknadno, nakon isteka roka za dostavljanje ponuda, što bi bilo nespojivo sa načelom jednakog tretmana iz člana 3. ZJN i sa pravilima o jednakom postupanju prema ponuđačima iz člana 102. st. (2) i (3) ZJN.

V. ZAKLJUČAK I PRIJEDLOG

Ugovorni organ u svom izjašnjenju nastoji prikazati da žalitelj izvrće činjenice, iako upravo ugovorni organ izvrće smisao i sadržaj dostavljenih dokaza, pritom ne nudeći nijedan mjerodavan, provjerljiv i nadležan dokaz kojim bi navode žalitelja oborio. Umjesto da ospori vjerodostojnost dokaza na zakonit i stručan način, ugovorni organ se upušta u subjektivno tumačenje službene dokumentacije, čime pokušava umanjiti dokaznu snagu službene evidencije Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine, kao i drugih institucijskih dokaza dostavljenih u postupku.

Takav pristup predstavlja nedopustiv pokušaj relativizacije službenih evidencija i javnih isprava koje, po svojoj prirodi i svrsi, uživaju povećanu dokaznu vrijednost i presumiranu točnost. Ured za razmatranje žalbi ne bi trebao prihvatiti argumentaciju zasnovanu na proizvoljnom preinačavanju značenja dokaza, naročito kada ugovorni organ ne prilaže kontra dokaze jednake pravne i stručne snage, već se oslanja na vlastite interpretacije koje nisu potkrijepljene relevantnim stručnim mišljenjem.

Posebno ističemo sljedeće. Ugovorni organ je imao jasnu i jednostavnu mogućnost da, ukoliko je smatrao da postoje nejasnoće ili sporna pitanja u vezi sa sadržajem dokaza, zatraži zvanično tumačenje/pojašnjenje od svake institucije, laboratorije ili nadležnog tijela koje je izdalo dokaz (npr. Institut, ovlaštena laboratorija, certifikaciono tijelo i si.). Umjesto toga, ugovorni organ je izabrao da samovoljno tumači dokumente i izvodi zaključke koji mijenjaju njihov smisao.

Takvo postupanje je posebno problematično jer:

Ugovorni organ nije stručni organ za autentično tumačenje tuđih službenih evidencija, laboratorijskih nalaza ili certifikata;

Autentično tumačenje može dati isključivo izdavalac dokumenta ili nadležna institucija;

Iznošenjem vlastitog tumačenja, ugovorni organ faktički pokušava zamijeniti stručni i institucionalni autoritet — bez pravnog osnova i bez dokaza.

Stoga je neprihvatljivo da ugovorni organ "pobija" službene dokaze bez ijednog zvaničnog demantija, pojašnjenja ili nalaza izdavatelja dokumenta, jer to predstavlja pokušaj da se dokazna vrijednost institucijskih dokaza oslabi argumentima koji nemaju dokaznu težinu).

Predlaže se da Ured izvrši detaljnu, sistematičnu i zasebnu analizu svih dostavljenih institucijskih dokaza, uključujući i one izdane od Instituta za standardizaciju Bosne i Hercegovine i drugih nadležnih tijela, te da njihovu vjerodostojnost cijeni prema njihovoj prirodi kao službenih dokaza.

Ujedno se predlaže da Ured ocijeni izjašnjenje ugovornog organa kroz standard dokazivanja koji zahtijeva da se službeni dokaz može osporiti samo:

- mjerodavnim kontra dokazom jednake ili veće stručne i pravne snage, ili
- zvaničnim pojašnjenjem/izjašnjenjem izdavaoca spornog dokumenta, a ne proizvoljnim tumačenjem ugovornog organa.

Na taj način se osigurava očuvanje vjerodostojnosti službenih evidencija kao "zlatnog dokaza" u postupku, ali i očuvanje procesnog integriteta žalitelja, koji je dokaze pribavio i dostavio iz nadležnih, verificiranih i zvaničnih izvora.

Zbog toga žalitelj smatra da pravna analiza ovog spora treba biti koncentrirana upravo na povrede člana 58. stav (2) ZJN u dijelu koji se odnosi na ponudu žalitelja, člana 54. stav (2) ZJN u dijelu koji se odnosi na važeći standard i važeći certifikat, te člana 68. ZJN u dijelu koji se odnosi na nedopuštenu naknadnu dopunu reference TEHNOGRAD/EDING. Već i samo na osnovu tih normi, uz citiranu praksu Suda BiH i URŽ-a koju je žalitelj ranije naveo, osporena odluka ne može opstati.

Ako Ured ocijeni potrebnim, žalitelj ostaje i kod prijedloga da se analiziraju svi ostali dostavljeni institucijski dokazi i proturječnosti iz izjašnjenja ugovornog organa. Međutim, i bez toga, već odlučne povrede člana 3, člana 54. stav (2), člana 58. stav (2), člana 68, člana 99, člana 101. stav(l)tačka d), te člana 102. st. (2) i (3) ZJN daju dovoljan pravni osnov za usvajanje žalbe i poništenje osporene odluke.

Slijedom navedenog, žalitelj ustraje u prijedlogu da Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine:

1. poništiti Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 06-628-19/25 od 23.03.2026.godine;
2. poništiti radnje ugovornog organa izvršene u postupku pregleda i ocjene ponuda koje su dovele do donošenja osporene odluke;
3. predmet vratiti ugovornom organu na ponovni pregled i ocjenu ponuda, uz obavezu da postupi u skladu sa pravnim shvaćanjem Ureda za razmatranje žalbi;
4. u ponovnom postupku ponudu grupe ponuđača ETIRIS d.o.o. Mostar / (BUSINESS d.o.o. Istočno Sarajevo / NEOS d.o.o. Mostar ocijeni kao pravilnu i prihvatljivu, jer je ista nezakonito odbačena na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu čvrstog uveza ponude;
5. u ponovnom postupku ponude ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla / TIMING d.o.o. Tuzla, NEXEN d.o.o. Banja Luka, te TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo ocijeni neprihvatljivim, jer isti nisu dokazali ispunjenje uvjeta iz točke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije dostavljanjem važećih certifikata, a grupa ponuđača TEHNOGRAD COMPANY d.o.o. Tuzla / EDING TELECOM d.o.o. Sarajevo dodatno nije dokazala ni ispunjenje uvjeta u pogledu reference;
6. obaveže ugovorni organ na naknadu troškova žalbenog postupka, uključujući uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka i administrativnu taksu, kao i troškove sastava žalbe i sastava ovog odgovora na izjašnjenje u iznosu od 5.525,00 KM + PDV 17% = 6.464,25 KM (sukladno odredbi čl. 29 OT FBiH)

Izabrani ponuđač Tuzex doo Tuzla (Za grupu ponuđača Tuzex doo Tuzla i Timing doo Tuzla) je iskoristio zakonsko pravo te ovom organu dostavio odgovor na žalbu u kojem navodi:

Smatramo da je Žalba žalitelja u cijelosti neosnovana, te da navodi iz žalbe nisu pravno utemeljeni, niti su tvrdnje žalitelja dokazane i kao takva ista bi treba biti odbijena iz sljedećih razloga:

1. Žalbeni navod II a) NEZAKONITO PRIHVATANJE PONUDE GRUPE PONUĐAČA TUZEX d.o.o. Tuzla --TIMING d.o.o. Tuzla

Nevažeći certifikati i standardi - ponuđača TUZEX d.o.o. Tuzla, u kojem žalitelj navodi: U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ je pod tačkom 3.4.2 Dokazi vezano za tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača stav b) zahtijevao dostavljanje sljedećih dokaza: b) Original ili ovjerenu fotokopiju ili fotokopiju važećeg certifikata kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: - BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS.003) ili ekvivalent.

U slučaju dostavljanja ekvivalentnog certifikata zahtjevanom certifikatu potrebno je dostaviti certifikat koji potvrđuje ispitivanje performansi svjetiljki, odnosno ispitivanje nominalne ulazne snage, nominalnog svjetlosnog fluksa, nominalne efikasnosti LED modula (LED svjetiljki), raspodjela nominalnog inteziteta svjetlosti, nominalne korelirane temperature boje, nominalnog faktora uzvrata boje (CRI), temperature okoline povezane s performansama svjetiljki, nominalnog životnog vijeka, nazivne vrijednosti naglog kvara u skladu sa BAS EN 62717 izdat od strane Evropskog odbora za elektrotehničku standardizaciju.

Zahtjev iz tačke 3.4.2(b) tenderske dokumentacije predstavlja uslov tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača u smislu člana 49. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Kako je ugovorni organ taj uslov izričito i precizno definisao u tenderskoj dokumentaciji, njegova ocjena vrši se i u skladu sa članom 48. stav (7) ZJN BiH. Nadalje, budući da se zahtjev odnosi na standard BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS. 003) ili ekvivalent, pravna ocjena važenja i usklađenosti tog standarda vrši se i prema članu 54. stav (2) ZJN BiH, koji propisuje da se tehničke specifikacije određuju pozivanjem, prije svega, na bosanskohercegovačke standarde kojima se preuzimaju evropski standardi, a zatim na evropske standarde i druga evropska tijela za standardizaciju. Slijedom toga, u konkretnom slučaju prvo je mjerodavan Institut za standardizaciju Bosne i Hercegovine (ISBIH), koji vodi BAS EN IEC 62722-2-1:2024 kao važeći standard, a zatim i CENELEC, koji vodi EN 62722-2-1:2016 kao povučen standard, zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023."

Grupa ponuđača Tuzex d.o.o. Tuzla i Timing d.o.o. Tuzla, u svojstvu izabranog ponuđača, daje sljedeće detaljno izjašnjenje povodom žalbenih navoda kojima se osporava ispunjenost uslova tehničke i profesionalne sposobnosti:

Suština žalbenog navoda svodi se na tvrdnju da dostavljeni certifikati nisu važeći jer su zasnovani na standardu EN 62722-2-1:2016, koji je, prema navodima žalitelja, zamijenjen standardom EN IEC 62722-2-1:2023 (odnosno BAS EN IEC 62722-2-1:2024).

Međutim, kompletna argumentacija žalitelja zasniva se na tri pogrešne pretpostavke:

1. da se zahtjev iz tenderske dokumentacije odnosi isključivo na najnoviju verziju standarda.
2. da zamjena standarda automatski čini ranije certifikate nevažećim,
3. da je relevantan trenutak za ocjenu ponude - trenutak donošenja odluke, a ne podnošenja ponude. Sve tri pretpostavke su pravno i tehnički netačne.

Tenderskom dokumentacijom jasno je propisano:

„....važeći certifikat kojim se dokazuje da ponuđena svjetiljka ispunjava standard: BAS EN 62722-2-1 (PD EPRS.-003) ili ekvivalent"

Iz ovakve formulacije proizlazi nekoliko ključnih pravnih činjenica. Dakle, Ugovorni organ nije naveo verziju standarda, niti godinu izdanja, niti „posljednju važeću verziju". To znači da je zahtjev formulisan generički (po seriji standarda).

Pored navedenog Ugovorni organ je i omogućio dostavljanje ekvivalenta, a u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Time je dodatno proširen opseg prihvatljivih dokaza.

U skladu sa članom 54. Zakona o javnim nabavkama BiH tehnički zahtjevi moraju biti jasni, precizni i nedvosmisleni unaprijed i ne mogu se naknadno restriktivno tumačiti.

Posebno ističemo da ovako tumačenje žalitelja predstavlja upravo to - retroaktivno sužavanje uslova, što je nedopušteno.

Iz našeg iskustva u postupcima javnih nabavki ispunjenost uslova se cijeni u momentu podnošenja ponude. U konkretnom slučaju rok za dostavu ponuda je bio 2. 2. 2026. godine, a važenje standarda je bilo do 28. 2. 2026. godine. Dakle, iz navedenog se jednostavno i logički može izvući zaključak da je standard bio važeći u momentu predaje ponuda (a samim tim i dostavljeni certifikat), te da je uslov je ispunjen i zadovoljen u cijelosti, dakle, nema pravnog nedostatka.

Napominjemo da sve što se dešava nakon toga je pravno irelevantno i nema retroaktivno dejstvo. Dakle, iz navedenog je vrlo jasno da Žalilac u ovom navodu pravi fundamentalnu pravnu grešku i dovodi u zabludu ostale učesnike, jer proizvoljno tumači nesporne činjenice.

Standardizacija ne funkcioniše na način kako je žalilac predstavlja.

Naime, kod uvođenja novog standarda uvijek se uvodi prijelazni period (ovo je pravilo za sve standarde na svijetu). Stari standard se nikada ne ukida odmah, jer se omogućava prilagođavanje tržišta. U konkretnom slučaju novi standard odobren: 28. 2. 2023. godine, a rok za povlačenje starog standarda je bio definisan 28. 2. 2026. godine.

Dakle, Žalilac potpuno ignoriše tehničku realnost sistema standardizacije. U konkretnom slučaju iz samog evropskog standarda proizlazi da je standard EN IEC 62722-2-1:2023 odobren 28. 2. 2023. godine, te da je krajnji rok povlačenja prethodnih standarda bio 28. 2. 2026. godine. To znači da je u periodu 2023-2026 postojao legitimni period paralelnog važenja standarda, znači